

Bohoslužba, 3. apríl 2022

– Pripravenosť verného sluhu –

Vdych: „Nech je nám Boh milostivý a žehná nás, nech medzi nami zažiari jeho tvár! Nech tvoju cestu a tvoju spásu poznajú na zemi všetky národy!“ **Amen** (Ž 67,2-3)

Pieseň: č. 192 – *Jedine Kristus Pán je náš kňaz...*

Vzdych: „Tebe, Bože, patrí chválospev na Sione, a tebe treba plniť sľuby. K tebe, ktorý počuješ modlitbu, prichádzajú všetci. Ak nás premáhajú neprávosti, ty nám odpúšťaš naše priestupky.“ **Amen** (Ž 65,2-4)

Suma evanjelia: „Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v terajšom veku rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky.“ (Tit 2,11-14)

Pieseň: žalm č. 65,1-3 – *Na Sione sa česť Ti dáva...*

Vzdych: „Blahoslavený, koho si vyvolíš, komu dovoľíš prísť k tebe, aby prebýval na твоjich nádvoriach. Nasýťme sa dobrotou tvojho domu, svätosťou tvojho chrámu. Zázrakmi tvojej spravodlivosti nám odpovieš, Bože, naša spása...“ **Amen** (Ž 65,5-6)

Mt 24, 37-51 Výzva bdieť. Podobenstvo o vernom a nevernom sluhovi

³⁷ Lebo ako bolo za dní Noacha, tak bude aj pri príchode Syna človeka. ³⁸ Ako totiž v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noach vošiel do korábu, ³⁹ a nič nebadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. ⁴⁰ Vtedy dvaja budú na poli: jeden bude vzatý a druhý ponechaný. ⁴¹ Dve ženy budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá a druhá ponechaná. ⁴² Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán. ⁴³ Uvedomte si predsa: Keby hospodár vedel, počas ktorej nočnej stráže príde zlodej, bdel by a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. ⁴⁴ Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.

⁴⁵ Kto je teda verný a rozumný sluha, ktorého ustanovil pán nad svojim *služobníctvom*, aby mu dával načas pokrm? ⁴⁶ Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. ⁴⁷ Amen, hovorím vám: *Ustanoví ho nad celým svojím majetkom.* ⁴⁸ Ale keby si zlý sluha povedal vo svojom srdci: „Môj pán mešká“ ⁴⁹ a začal by biť svojich *spolusluhov*, jesť a piť s opilcami, ⁵⁰ pán toho sluhu príde v deň, keď to nečaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, ⁵¹ rozpoltí ho a dá mu *podiel s pokrytcami*. Tam bude plač a škrípanie zubami.

Modlitba:

Milostivý Bože náš, ďakujeme, že sme my mohli prísť a postaviť sa pred Tvoju tvár i v tento deň. Ďakujeme za Tvoju láskavosť a prajnosť, ktorú si nám prejavoval aj v uplynulé dni – veď si nás nielen zachoval, ale všetko potrebné si nám

zabezpečil. Ďakujeme za silu, vedenie a pomoc, za vypočuté modlitby, ako aj prežívanie Tvojej prítomnosti v ťažkých chvíľach či skúškach. Nemáme dôvod sa sťažovať, keď si uvedomujeme, koľkí to majú o mnoho horšie, i keď nie sme od nich lepší. Ďakujeme, že i rôznymi životnými situáciami nás učíš vzývať Tvoje meno, a to v istote, že vypočuješ prosby modlitebníkov.

Našou prosbou je, aby si do našich srdc zasadil túžbu po Tvojom kráľovstve. Aby sme neboli prilepení k pozemskému životu a k jeho pominuteľným hodnotám, ale túžili po tom pravom živote, ktorý si pripravil tým, čo Ťa milujú. A preto prosíme, aby si pôsobil v nás tak, aby sme rozpoznali a uznali svoje viny a všetko, čo by si zaslúžilo Tvoj hnev a trest. A pomôž nám, aby sme sa toho všetkého chceli zbaviť. Nie z vlastných síl, ale Tvojou milosťou. Obdar nás teda Duchom pokory a pokánia, keď tu Tvoje slovo počúvame, aby sme našli zmierenie a nádej pre Tvojho Syna, Pána Ježiša Krista. *Amen*

Pieseň: č. 261 – *Pane, naše mnohé zlosti...*

– *Pripravenosť verného sluha* –

„Kto je teda verný a rozumný sluha, ktorého ustanovil pán nad svojím služobníctvom, aby mu dával načas pokrm? Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť.“

(Mt 24,45-46)

Milí Bratia a milé Sestry! Pán Ježiš pred svojím utrpením vyriekol závažné vety nielen o svojom ukrižovaní a z mŕtvych vzkriesení, ale viackrát hovoril aj o svojom návrate k svojim, ako sme o tom i dnes počuli. Lebo dielo spásy v živote Jeho detí sa dovŕši až tam v Jeho kráľovstve, keď príde ako Kristus, Vífaz, a vezme si ich k sebe.

Preto je dnes dôležitá pre nás zvesť, že On opäť príde, vráti sa... V zásade je v nás istá ľudská zvedavosť a túžba poznať budúcnosť. Mnoho vecí je pred nami zahalených, ale o Ježišovom príchode, o nádejnej budúcnosti veriacich toho vieme ani nie málo, len možno nie práve tie podrobnosti, ktoré by sme chceli poznať. On však považuje za podstatné práve tieto, preto nás aj varuje.

Čo sa týka okolností, Ježiš hovorí jednoznačne o tom, že Jeho príchod bude nenápadný. Ako ani v dobe Noacha ľudia žijúci svoj obvyklý život, z blížiaceho sa súdu nič nebadali – totiž tá drvivá väčšina ľudí, ktorá Noachove slová nebrala vážne. Žili a užívali si svoj bežný život – a zrazu bolo všetko inak. A keď prišla potopa, valili sa na nich vody zo všetkých strán, už nič nemohli robiť. Vtedy tie nepredstaviteľné veci, o ktorých im Noach zvestoval, zrazu dostali definitívnu podobu...

Vieme z Ježišových zaslúbení, že On znovu príde – to je nepochybné. Ale kedy a ako? To nikto nevie. Preto budme pripravení – nie na ten časovo určený

okamih, ale na nevypočítateľný termín. Je to v tom, že tá situácia môže nastať nečakane, ale pripraveného človeka nikdy nezaskočí. Pretože sa pripravil, tak ju víta.

Veľmi dôležité je vedieť, čo je a čo nie je v našej moci. Nie je v našej moci určiť túto chvíľu, teda hodinu Ježišovho príchodu, ani deň alebo iný termín. Preto je nerozumné ba aj neposlušné správanie venovať sa odhadom, výpočtom, vyhodnoteniu rôznych prí/náznakov Jeho príchodu. To vedie k omylu, je to scestné a falošné.

Rozumné a zodpovedné správanie sa je konať podľa Ježišových slov: byť pripravený, teda mať stále na zreteli, že Jeho príchod je reálne blízko a urobiť všetko preto, aby nás nenašiel nepripravených. Byť si istý o tom, čím ma poveril, čo odo mňa očakáva. Možno, dvaja ľudia, ktorí robia to isté, navonok sa nelíšia od seba, každý koná svoju prácu – ale raz bude zjavné, že jeden bol pripravený a druhý nie, jeden patrilo srdcom svojmu pánovi, druhý nie.

Práve túto zodpovednosť vyzdvihuje Ježiš v podobenstve o dvoch sluchoch, resp. o dvoch prístupoch poverených sluhov. Z nich jeden berie vážne, že je poverený istou úlohou, z ktorej bude musieť vydať počet svojmu pánovi, preto koná tak dôkladne a zodpovedne, ako keby jeho pán stál pri ňom a on by bol pod jeho stálou kontrolou. Tento sluha teda je si vedomý toho, že má poverenie, v ktorom má a môže prejsť svoju vernosť. Ako sluha, sa zachová podľa vzťahu, ktorý ho viaže k pánovi – totiž že je jeho vlastníctvom. On si ho kúpil, zaplatil za neho určitú sumu ako cenu a tým sluha už nekoná, čo by sám chcel, ale čo mu nariadi jeho pán.

Ten druhý sluha berie odchod svojho pána ako čas, keď si môže užívať voľno, nie je pod dozorom, koná si podľa svojich túžob, trochu sa môže realizovať. Celú situáciu berie naľahko, nakoľko v duchu oddaľuje príchod svojho pána niekam do nedohľadna. „Ale keby si zlý sluha povedal vo svojom srdci: ‚Môj pán mešká‘...“ On sa radí so sebou, oklame ho vlastné srdce, ktoré netúži po poslušnosti, ale skôr po výtržnosti, trochu sa uvoľniť, zhodiť všetky bremená a neviazane si užívať, že pán nie je doma. Avšak práve vtedy, keď si človek myslí, že nič nehrozí a má času habadej, väčšinou prichádzajú nepríjemné prekvapenia. Sluha, ktorý si užíval život a zanedbal svoje poverenie, dopadne veľmi zle.

„Pán toho sluhu príde v deň, keď to nečaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, rozpolť ho a dá mu podiel s pokrytcami. Tam bude plač a škrípanie zubami.“ Pán nečakane dorazí a nachádza doma v istom zmysle vzburu zo strany tohoto sluhu, čo je aj viacej, ako nepripravenosť, je to aj odmietnutie práva pána na svoje vlastníctvo. Následkom toho je trest – môžeme použiť aj výraz súd –, ktorý urobí definitívnu bodku za „kariérou“ tohto sluhu. Dopadne strašne: rozpolť ho a dá mu podiel s pokrytcami – hovorí Ježiš, čo je zároveň aj odkaz na odplatu za pokrytectvo. Že je to zároveň aj súd, vidíme z toho, že je to miesto plaču a škrípania zubov – čiže miesto,

kde radosti niet, ale vládne tam neutešiteľná bezmocnosť nad tým, že tento stav je definitívny, už sa nedá nič zmeniť.

A teraz sa vráťme k vernému sluhovi, ktorý konal k spokojnosti svojho pána. *„Kto je teda verný a rozumný sluha, ktorého ustanovil pán nad svojím služobníctvom, aby mu dával načas pokrm? Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Amen, hovorím vám: Ustanoví ho nad celým svojím majetkom.“* Oproti zlému sluhovi ktorý sa venoval vlastným žiadostiam, verný a rozumný sluha berie vážne svoje záväzky. Je ustanovený nad ostatnými, nad služobníctvom, aby sa oň staral: *aby mu dával načas pokrm.* To, čo im patrí, čo potrebujú a od pána majú zabezpečené k životu. Táto úloha v mojom chápaní má dva aspekty. Jeden je ten, že im má vydať základné potreby k životu, aby ako pánovu vlastníctvo nemali žiadnu ujmu. Všetko má svoj čas, aj vydávanie pokrmu má byť načas, bez meškania alebo vynechávania. Podľa pánovho nariadenia a z jeho zásob.

Ten druhý aspekt je duchovný. Vôbec nie je jedno, čo dáva dobrý sluha ostatným a načas. Má to byť pokrm. Duchovný pokrm, ktorý živí. Čisté slovo Božie, ktoré je prejavom starostlivosti Pána, dáva silu, vzrast a nasycuje život. Čo ponúkame napr. ako rodičia našim deťom, vnúčatám, našej rodine, nám zvereným ľuďom, alebo aj nášmu spoločenstvu či cirkevnému zboru? Aj služba v cirkvi je takýmto poverením: dávanie načas pokrm služobníctvu sa vzťahuje na pokrm zhora, od Pána, na Jeho čisté slovo: totiž len Slovo znamená život, ten pravý nepominuteľný život. Nie zážitky, nie rozprávky, nie kultúrne programy, hrdé národné či politické filozofovanie, nič také, čo by budilo v nich falošné pocity. Cirkev ako aj každý veriaci kresťan je poverená dávaním toho duchovného pokrmu, ktorý jedine vie sýtiť vieru v znamení zaslúbenia Ježiša Krista o Jeho príchode, keď sa vráti pre svojich. Jedine slovo Božie, ktoré zvestuje dielo spásy každému a volá k Spasiteľovi Ježišovi Kristovi, jedine Jeho odpúšťajúca a zachraňujúca láska, ktorá vie zbaviť vín a obdaríť odpustením, zaodieť rúchom spásy (Iz 61,10) môže byť pokrmom, ktorý pripravil Pán pre svojich.

O tento čistý duchovný pokrm tu ide, lebo bez neho niet tej pravej nádeje, ktorá túžobne očakáva príchod Pána Ježiša Krista a naplnenie všetkých Jeho zaslúbení. (Aj pán z Ježišovho podobenstva všetko zariadil pre dobro svojich sluhov, aby mohli obstať pri plnení svojich úloh.) Je to blahodárne poverenie, ktoré posilňuje aj počuté zaslúbenie o tom, že *„Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť.“* Áno, lebo to bude radostné stretnutie a naplnenie nádeje a očakávania. Aby sme mohli byť takto verní a pripravení, sami sme pozývaní k tomu, aby sme túžili po pokrme, v ktorom nám On ponúka život, teda po slove života večného.

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme za výzvu k bdelosti, že nás upozorňuješ, aby sme boli pripravení. Priznáme sa, že tento život nás tak veľmi zafažuje, že dokážeme úplne zabudnúť na zaslúbenie Tvojho príchodu. Sme ako sluha, ktorý si myslel, že to je ešte veľmi ďaleko, a teraz je čas požívať život naplno pokiaľ sa dá. Odpusť, že zabúdame, Ty si nám dal život, aby sme v ňom plnili Tvoje poverenie a nie realizovali vlastné túžby.

Kiežby sme boli ako ten verný a rozumný sluha, ktorý konal bez meškania a zodpovedne; ktorý sa nemusel báť príchodu svojho pána! Kiežby sme si boli vedomí vlastnej úlohy a zodpovednosti, kedy a čo ponúkame ako pokrm nám zvereným ľuďom! Veď Ty nám ponúkaš svoje čisté živé slovo, a máme poverenie tento duchovný pokrm dávať tým nám zvereným, čo sú na Teba odkázaní. Posilňuj nás, aby sme dobre obstáli, sami sa Tvojím slovom sýtili a posilňovali. Veď náš život má byť časom prípravy na deň Tvojho príchodu. Daj nám poznať radosť tohto očakávania, nech nás povzbudzuje a potešuje Tvoje zaslúbenie, ak by sme ochabovali, ak by nás prepadával strach. Ale pokiaľ nás tu držíš, nech poznáme a konáme svoju úlohu podľa Tvojej vôle.

Aj dnes Ťa prosíme za vojnu zmietanú krajinu za našimi hranicami, za nemocných, opustených, zúfalých, smútiacich a plačúcich, prosíme za tých, ktorí museli opustiť svoje domovy, svoju existenciu. Nech ľudia aj v utrpení hľadajú a prežívajú Tvoju blízkosť a zachraňujúcu moc, nech nachádzajú to jedno potrebné: poznanie a prijatie Tvojej milosti. Buď nám všetkým milostivý. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: č. 486 – Plesaj, Božia rodina, haleluja, amen...